

Barbárok a „szentek tábora” ellen: Jean Raspail önbeteljesít? jóslata

2022 február 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Franciaország nem az egyedüli érintett: egész Európa a halálba menetel.

„– Egy másik emberirtáshoz ne számoljon a hadseregre, elnök úr.

– Akkor kire?

– Senkire, elnök úr. A játszma elveszett.

– Pedig lesz emberirtás, és mi fogunk elt?nni.

– Tudom, elnök úr. De ezt a meggy?z?dését nem közölheti senkivel, mert már senki sincs olyan állapotban, hogy felfogja. Lassan fogunk meghalni, belülr?l felemésztve a testünkbe behatolt mikrobák milliói által.”

Ez a párbeszéd a francia köztársasági elnök és a hadsereg f?parancsnoka között zajlik valamikor a jöv?ben, és a XX. század egyik legjelent?sebb anticipációs regényéb?l való. A Le Camp des saints (A szentek tábora) arról szól, hogy a harmadik világ kiéhezett tömegei hogyan özönlik el a fehér országokat világszerte, kezdve Franciaországgal, az államhatalom tehetetlensége, a fegyveres er?k árulása és a vidéki ?shonos népesség gyávasága és közönye, ellenben a katolikus klérus, a f?városi kozmopolita lakosság és az anarchista széls?baloldal támogatása mellett. Nem is beszélve a kollaboráns sajtóról, amely szerint a jövevényeknek egyenesen az a küldetésük, hogy *„gazdagítsák, megtisztítsák és megváltsák a kapitalista Nyugatot”*.

Számos idegen nyelven is megjelent (magyarul 2019-ben), a sajtó széls?séges reagálásától kísérve: *„lelkes rasszista gyalázkodás”* (The New York Times), *„epés tiráda”* (Time), *„szenzációs”* (The Wall Street Journal), *„kiváló regény, nemzedékünk egyik legvérfagyasztóbb könyve”* (The Boston Globe). Nagy hatást gyakorolt *Reagan* amerikai elnökre, *Samuel Huntington*, a civilizációk összecsapásának teoretikusa *„izzónak”* nevezte, *Steve Bannon, Trump* stratégiai tanácsadója is többször hivatkozott rá, széls?jobboldali aktivisták egész nemzedékét inspirálva Nyugaton.

Szerz?je, *Jean Raspail* 2004-ben az akkoriban még többé-kevésbé konzervatívnak számító Le Figaróban reflektált a napilap által feltett Mit jelent ma franciának lenni? kérdésre A köztársaság elárulta a hazát cím? írásával. Érdemes megismerni legüt?sebb kitételeit az addig és azóta történtek fényében.

„Úgy keringtem e körül a téma körül, mint egy kutyakiképz? egy csomagbomba jelenlétében. Nehéz nyíltan beszélni róla anélkül, hogy a képünkbe ne robbanna. Társadalmilag életveszélyes, pedig ez az életbevágó kérdés. Haboztam. Annál is inkább, mert 1973-ban A szentek tábora megjelentetésével én már majdnem mindent elmondtam róla. Nincs sok hozzáf?znivalóm, legfeljebb csak annyi, hogy szerintem már kés?. Nincs mit tenni.

Mert meg vagyok róla gy?z?dve, hogy a sorsunk franciaként megpecsétel?dött, mert »(a migránsok) otthon vannak nálunk« (Mitterrand), abban az Európában, »amelynek a gyökerei annyira muzulmánok, amennyire keresztények« (Chirac). Mert a helyzet megfordíthatatlan a 2050-es évek végs? átbillenéséig, amikor majd az »?shonos franciák« csak az ország id?sebb népességének a felét fogják alkotni, a többiek a harmadik világ kimeríthetetlen tartályából származó afrikaiak, arabok és ázsiaiak lesznek, az iszlám er?s dominanciájával, beleértve dzsihadistákat és fundamentalistákat. Ez a tánc éppen csak most kezd?dik.

Franciaország nem az egyedüli érintett: egész Európa a halálba menetel. A figyelmeztetésekb?l nincs hiány […], *de szisztematikusan eltitkolják, s?t meghamisítják ?ket. A média, a kormányok és a közösségi intézmények csaknem síri csöndje Nyugat-Európa demográfiai összeomlásáról korszakunk egyik legelképeszt?bb jelensége. Amikor születik valaki a családomban vagy barátoknál, nem nézhetek a csecsem?re anélkül, hogy ne gondoljak arra, mi készül számára a »kormányzóság« hanyagsága miatt, amivel majd szembesülnie kell feln?tt korában.*

Arról nem is beszélve, hogy az emberi jogok és a püspökeinknek oly kedves »befogadni és osztozni másokkal« idegesít? tamtamdübörgése mellett az »antirasszistának« mondott törvények egész elnyomó arzenálja által kordában tartott, kisgyermekkorától a kulturális és viselkedési »rasszkeveredésre«, a »plurális Franciaország« követelményeire és a régi keresztény jótékonykodás összes elfajulására kondicionált »?shonos franciáknak« nem

lesz többé más forrásuk, mint csökkenteni a költségeket, és zökken?mentesen feloldódni a 2050-es franciák új »állampolgári« önt?formájában.

Mégse veszítsük el a reményt. Mindenképpen fennmarad az, amit az etnológiában izolátumoknak, er?s kisebbségeknek hívnak, talán tizenötmilliónyi francia, és nem szükségképpen mind fehérek, akik még beszélni fogják a nyelvünket a maga többé-kevésbé megmentett teljességében, és ragaszkodni fognak ahhoz, hogy átitassa ?ket kultúránk és történelmünk, ahogyan átadták azokat nekünk nemzedékr?l nemzedékre. Nem lesz könny? nekik. […]

Az összecsapás mindenképpen bekövetkezik. Valami olyasmi, mint a kulákok megsemmisítése megfelel? törvényes módszerekkel. És utána? Utána Franciaországot már csak mindenféle eredet? remeterákok fogják benépesíteni, akik egy örökre elt?nt fajta képvisel?i által elhagyott kagylóhéjakban élnek majd, amely fajta franciának hívta magát, és semmivel nem jelezte el?re, nem tudni, milyen genetikai átalakulás által azt a fajtát, amelyet a XXI. század második felében illetnek majd ezzel a névvel. Ez a folyamat már elkezd?dött.

Létezik egy másik hipotézis is, amelyet csak privát körben tudnék megfogalmazni, és amelyhez el?bb konzultálnom kellene az ügyvédemmel. Az tudniillik, hogy az utolsó izolátumok ellenállnak, amíg egyfajta reconquistába [visszahódítás – G. I.] *nem kezdenek, amely kétségtelenül különbözni fog a spanyoltól, de ugyanazok az indítékok ihletik majd. Egy veszedelmes regényt kellene err?l írni, de nem én fogok erre vállalkozni, mert én már írtam egyet. A szerz?je valószín?leg még nem született meg, de ez a könyv egy adott pillanatban meg fog születni, ebben biztos vagyok…”*

A cikk megjelenése nyomán a Rasszizmus és Antiszemitizmus elleni Nemzetközi Liga (LICRA) részér?l *Patrick Gaubert-Goldenberg* büntet?jogi következményekkel fenyegette meg a szerz?t, de kés?bb elaludt az ügy. 2020-ban bekövetkezett halála el?tt Jean Raspail ismét hangot adott azon meggy?z?désének, hogy manapság a könyve már nem találna kiadót. Ebben legalább annyira biztos lehetett, mint abban, hogy a próféciája egy napon valósággá válik. Addig is újabb kiadásaiban reneszánszát éli a kötet – helytálló, de hiábavaló figyelmeztetésként.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló